

BÉTSI MAGYAR KURIR.

ÉS

SOKFÉLE, TOLDALÉKÜL.

Nr. Indült: Pénteken, Januárius' 4-dikén, 1833.

2.

S Z I T Z I L I A.

A' félelem, mellyet az Etna hegynek tűzokádása a' lakosok között elterjesztett, immár megszűnt. Nov. 16-kán folyamként rohant a' tüzes láva 30 lábnyi vastagsággal, a' magát védni nem tudó helységek felé. Nov. 18-kán egy ága, a' tengernek vette útját; ekkor még nagyobb remegés lön, mert attól lehetett tartani, hogy majd áradást okozand; — de ez még sem történt meg, mivel a' láva salak, minkeelőtte a' vízbe ért volna, egy nagy mélységbe hőmpölygött. Ezen tűz okadás által ismét egy új köhögység támadott, a' millyen már az Etna allyán több is van. Az okozott kár, mind a' mellett, hogy tetemes, még sints olyan nagy, mint eleinte gondolták. Elveszett emberekről semmit sem hallani. Bronte Városa, melly legnagyobb vzedelemnek vala kitéve; semmit sem szenvedett. Az Ország ismét szabadon lehell.

EGYHÁZI STATUSOK.

Dec. 17-kén Ő Szentsege 16-dik Gergely Pápa a' Vaticanumban Consistorialis gyűlést tartott, mellyben Spinola Ugo Péter Ő Eminentziája, a' Cardinális kalapot, Ő Szentsege kezeiből átvette. Annakutánna egy titkos Consistoriumban több Püspökök praconsaltattak.

Dec. 20 kán a' Bavariai Király 1-ső Ottó, Ő Felsege, a' Bavariai Korona örökös, felséges testvérenek kíséreté-

ben Rómába érkezvén, itt Ő Szentseget a' Pápát, meglátogatták.

Folignóban, és ennek környékében, erős földindulás tapasztaltott.

BURKUS ORSZAG.

A' Rajna mellyéki tájéknak fekvése a' tsatapiatznak szomszédságában, szükségessé teszi, a' háborúhoz megkívántató eszközöket, olyan lábra állítani, hogy egy kiütendő tsata esetében; minden, a' mi a' veszedelmet elháríthatja, készen legyen. Erre a' végre Ő Királyi Felsege, parantsolatokat adott ki, azzal a' hozzáadással mindazáltal, hogy Ő Felsege minden rendeléseket tsak előre látásból téssen, 's reményli a' békességnek fentartását; de más részről, hív alattvalóiban vetett bizodalomnál fogva minden megtámadásnak ellent áll, 's a' Hazát óltalmazni el nem mulasztja.

P O R T U G A L L I A.

Egy magános levél Oportóból Dec. 15-ről így ir: Felségbántás volna, ha mind azt kinyilatkoztatnám, a' mit gondolok, annyit minden esetre mondhatok, hogy most Dom Pedró dölga úgy áll az előttihez képpes, mint tiz, — egyhez: Ő (Dom Pedró) minden oldalról bé van zárva, 's inár most utolsó menedékéhez sem bízhatik, a' mennyiben Dom Miguel a' folyó déli partján egy ágyúsántzot állíta fel. 's Dom Pedrónak 3 bévezni akaró hajóit által furdálta. Az ellenség betű szerint körül fogott, 's mindenütt sar-

künkban van, 's majd minden nap özön bombákkal köszöntetünk meg. Sok házak, mind a' mellett, hogy erős gránit kőfalból állanak, széljel rontattak, de annyi ember még sem veszett el, mint a' mennyit gondoltak. Dec. 15-kán reggeli 5 órakor iszonyú ágyúzást kezdettek az ostromlók, mely szünet nélkül délutánig tartott, mindazáltal, azonkívül, hogy a' városban egynehány házat tenkre tett; semmi más fontos következtést nem szült. Mindég észre lehet venni, mikor Dom Miguelnek friss készüléte érkezik bombákban, és puskaporban, mert akkor a' következő nap a' Városra nagyon tüzelnek, később, rendszerént ismét tsendesség áll bé, mely hébe hóba, egy egy lövés által szakasztatik félben. Mind a' két tábor tele van Spionokkal, de még is úgy látszik, hogy Dom Miguelnek több van szolgálatjában. Dec. 10-kén Dom Pedrónak első Adjutánsa Doyle Úr a' Duerónak déli, Dom Miguel Generalisa Santa Marta pedig, éjszaki partjára vették magokat. Ennek következtében úgy mondják, Dona Máriához követek fognak küldetni, 's reményleni lehet, hogy a' két ellenséges testvér öszvebékéltik. Oportóban nagy a' drágaság, egy tyúk 7 schilling. Dom Pedrót, ott marhahúst is kap a' parasztoktól. Egy ángoly brigg Terceirából, éppen most rak ki fegyvereket Dom Pedró számára.

TÖRÖK ORSZÁG.

(Constántzinápoly Dec. 20) Mind a' mellett, hogy Reuf Basa bizonyossá tett bennünket a' felől, hogy Konih erősségét, a' Nagy Vezér elérézéséig képes leend oltalmazni, — a' lakosoknak eránta mutatott viseletekből jobbnak látta a' Várost, kevéssel az Egyiptombelieknek oda lett érkezések előtt elhagyni, és Ak'schir felé,

hová az alatt Resid Mehmed Basa megjött, elindulni, kéntelen lévén podgyászszának nagy részét az ellenségnek prédául hátra hagyni.

Mihelyt kikötött a' Nagy Vezér, azonnal az ellenség erejének mivoltáról tudakozódott, a' mellyről vett tudósítás arra bírta, hogy seregét Atschehir körül letelepítse, 's így az ellenséget egyesült erővel támadhasa meg;

Néhány körülbelöl fekvő Városok, ugymint Kaiszeire, Jutzka, 's a' t. magokat Ibrahim Basa részire nyilatkoztatták, mások pedig, nevezetesen Kastamboli, és Sinope fellázadtak, de tsak hamar letsendesítetttek.

A' Török hajósereg, még mindég a' Dardanelláknál tartózkodik, az Egyiptomi hajók pedig legújabb tudósítás szerint még most is a' Sudai kikötőhelyben fekszenek.

A' Fő Városban a' legnagyobb tsendesség uralkodik, noha a' riskásának, olajnak, szappannak ára, melly szerek az Egyiptombeliek által elfoglalt szigetekből hozatnak, felmenvén, békételekedésre szolgáltatott okot.

B E L G I U M.

(Moniteur Belge Dec. 26) Az Antverpiai Fellegvárnak általadásáról szóló Capitulatio tegnap irattatott alá: az alsó Seldán tegnap szünt meg az ágyúzás. Au vray Oberster, ki tegnap délután negyedfél órakor ért a' fellegvárba, tsak estveli 10 órakor tért vissza, a' Chassé Generáltól aláirt Capitulatio a' következő fő tzildkelyeket foglalja magában: Gerard Marsall, Lillo, és Liefkenshoek erősségeknél általadását kívánja: ha Vihelm Király ebben megegyez, akkor a' fogóságba esett őrsereg a' Hollandiai határszélre vitetik, 's fegyvere vissza adatik, különben pedig Frantzia Országba fog vitettetni, ott hadifoglyok-

nak tekintelvén. Míg a' felelet Hágából elérkezik, seregünk ma reggel 8 órakor a' vár sájkját a' bástyáig elfoglalta: ennél fogva ágyúsántzainkban csak a' hadi szereknek őrizetére megkívántató katonák maradtak. Se fig, és Delp rat Urak, kik a' Hollandusok részéről mint alkudozó Követek küldettek, sokáig szolgáltak Frantzia Országban, 's a' változó szerentse játéknak ki lévén tételve az egyik Haxo Generál alatt Majorrá, a' másik Neigre Generál alatt a' pattantyúsoknál Commandánszá leve.

(Courrier Belge) Hiteles kútfőből tudjuk, hogy a' Frantzia fő hadiszálláson; a' Hollandus foglyok számokra kiszabott napi út lajstromában, nem mondatik, hogy azok az emberek hadi foglyok, hanem, hogy a' Nov. 15-diki Tractatusnak telyesítésére fognak fordítani.

Körülbelöl hozzá lehet vetni, mennyi költség kívántatott légyen meg a' fellelgvár ostromlására, ha meggondolja az ember, hogy minden lövés, egy, 24 fontos ágyúból 20 Francka, és így a' mi pénzünk szerint mintegy 5 ésfél tallérba került.

Hollandus lapok szerént de Man Contre Admirál, a' Seldán lévő flottának fő Kormányozójává, Lucas Kapitány pedig, az Euridyce nevű hajó vezérévé nevezetett.

(Berchem Dec. 23-kán reggeli 7 órakor) Tegnap estvéli 6 órakor a' fellelgvárban, a' még ingadozó kőfalak is ledüledeztek, a' templom pedig lángba borúlt.

(Reggeli 9 órakor) Chassé Generáltól, két Parlamentaris tag érkezett hozzánk Capitulatio javallatokkal: este kilentzédfél órakor érték a' Frantziákhoz, a' leégett fegyvertáron keresztül, 's innen Marsall Gerárdhoz vezettettek. Még a' javallatokat nem tud-

ják. Útközben, a' Követek, és ezeknek kísérőik közé, egy golyóbis esett le, de szerentsére nem érte egyiket se. Az említett Parlamentarisok azt nyilatkoztatták, hogy minekulánna a' sereg, beütületének megfelelt, a' további vérontás szükségtelen volna. Mihelyt Gerárdhoz vezettettek, a' főbb tiszttek, Hadi Tanátsba hívatattak meg, hogy Chassé Generál javallatairól értekezzenek.

(9 óra után egy fertály.) Delafontaine Ur, Gerardnak Adjutansa, a' fellelgvárba indúlt, hogy hírül adja Chassé Generálnak, a' Parlamentarisok elfogadásokat. Morin, és Laminnais Urak, a' Frantzia ágyúsántzokhoz parantsolatokat visznek, melyeknél fogva az ágyúzás megszűntetik. A' Holl. Flotta még mindég lövöldöz. A' fellelgvárban már megszűnt az ágyúzás, hanem az utolsó lövés nagyon érezhető vólt, a' mennyiben ezen alkalommal, sokan elestek, vagy megschbesítettek, így a' többek között Carvet nevű pattantyús hadnagnak jobbik karja ellövettetett, — egy granatéros pedig, lábát vesztette el.

(Tizedfél órakor) Az ágyúzás egészen megszűnt. A' Stabalis tiszttek széjjel nyargálnak minden felé a' tsatahelyről. Tizenegy óra előtt egy fertályal. Az Orleani, és Nemouri Hertzegek, számtalan tiszttektől kísértelve, nagy sebeséggel sietnek a' főszállásra.

(Tizenegy óra után 1 fertályal.) Eppen most viszik a' sereg Kormányozójának Gannalnak, és Grand sire Kapitánynak, kik a' tegnapi tsatában elestek, hólt tetemeiket. Chassé Generál, azon felszöllítésra, hogy szüntetné meg az ágyúzást, azt felelte; ha az idő ködös nem volna, engedni fogna a' felszöllítésnak, — de így, más módról kellenék gondolkoznia a' lövöl-

dözés megszüntetésére nézve. Egy óra-
kor. A' főszállásról, ismét Stafeta me-
gyen Brüsszelbe. Delafontaine
Úr a' fellegrvárból vissza jött, 's be-
széli, hogy ott mindent, a' legnagyobb
rendetlenségben hagyott: mind a' mel-
lett, hogy az alkudozások elkezdőd-
tek, azért csak az ágyúzás szűnt meg,
nem pedig a' munka. Negy óra-
kor. Delafontaine Úr, egy földalatti
Casamatában látta Chassé Generált.
Öt óra. Laminna's Úr,
ki Sz. Fülöp erősségébe küldetett,
onnan vissza jött Achar'd Generál-
nak két Adjutánsaival együtt. Öt óra-
kor. Chassé Generálnak Capitula-
tziója, melly nem olyan értelemben
völt elkészítve, a' millyenbe megegyez-
tek, visszaküldetett, és helyette egy
másat dictáltak. Semmi kétség többé,
hogy ezen feltételeket elfogja fogadni,
minekutánna nints elesége, mert élés-
fárát láng emésztette meg. Hónap reg-
gel, a' Frantzia gondviselőség, elese-
get fog számára küldeni.

SPANYOL ORSZÁG.

Zea Bermudez egykori Spa-
nyol Követ, a' Londoni Udvarnál, a'
Braganzai Hertzeg még Portuga-
liába történt beütése előtt, több ízben
írt Lord Palmerstonhoz, a' nélkül,
hogy ettől, csak egyszer is méltatott
vólna feleletre. Most az említett Követ
ezt írja, ugyan csak Lord Palmer-
stonnak: „Immár 4 hónapja, mióta
Dom Pedro Portugalliában letelepe-
dett, még ekkoráig semmi más siker-
rel, hanem hogy néhány helyeknek,
mellyeket első kikötésekor elfoglalt, ól-
talmok alatt, ide 's tova kalandozott.
Nem hallotta e' Európa ezen Hertzeg-
től mindenféle széllyel küldözött Pro-
clamatziókból, hogy néki tsupán csak
jelenlétte, egy maroknyi hív sereggel,
elegendő leszen tzeljának elérésére?
Nem hallottuk e' szinte unalomig ki-

kiáltani, hogy az ő kiterjesztett zászló-
jának semmi sem fog ellent állhatni, és
hogy az ő győzedelme, a' Portugalliai
Nemzetnek, Dona Mária-hoz való
ragaszkodása által, elegendő bátorságo-
sítva vagyon? Nem tagadta e' szentele-
nül, a' Nemzetnek olyan sok alkalom-
mal bém bizonyított jó indulatját Dom
Miguelhez, és ellenben nem merte
e' állítani, hogy mind az Ország,
mind a' sereg, az ő részén van, el-
lene pedig, csak egy engesztelhetet-
len, de a' mellett tehetetlen tselsző-
vő tsoport? Annyi igaz, hogy az il-
lyen, 's ehez hasonló kifejezések, önn
meghiúság, és határozott állítások által,
Dom Pedro a' N. Britanniai Kormá-
nyt megtsalta, és tévelygő gondolat-
ra vezette. De Spanyol Ország, ele-
venen, és közbenvetetlen érezvén a'
maga érdekeit, és más részről a' Por-
tugalliai Nemzet indulatjáról is meglé-
vén győzöttetve, nem hagyta magát el-
tsábittatni, hanem állhatatosan hirdet-
te, hogy majd a' következesek igazol-
ni fogják állításait. Ebből a' tekintetből
ő Felsege, a' Spanyol Király, igyeke-
zett minden módon a' két testvért ösz-
vebékeltetni, 's az alól írtt, volt Spa-
nyol Követ, meg van a' felől győződ-
ve, hogy Spanyol Országnak lépesei az
öszve bekelésére, többet tettek a'
Lisbonai Udvarnál, mint Ausztria, és Fran-
tzia Országéi, a' Rio de Janeiroi-
nál. (Folytatása következik.)

LEGÚJABB TUDÓSÍTÁSOK.

Hollandiából és Belgiumból.

A' Hágai Újság közli Chassé Ge-
nerálnak a' Hollandiai hadi Miniszter-
hez írt levelét, mellyben jelenti, hogy
ő kéntelen a' fellegrvárat akarhatja ellen
is a' frantziáknak feladni, minekutánna
azt többé betsületre való módon meg-
tartani nem lehet. Mert: az őrizet 5
hét óta, leírhatatlan, a' mit kiállott és
erejéből egészen kifogyott; a' kutak-

ban nints többé iható víz; két kútban vala még, 's az ellenség bombái Dec. 25-kén ezeket is bedöntötték. Minden épületek öszvedüledeztek. Az ellenség minden órán rést lő, ledönti a' bástyát, és az őrizet ellent nem állhatván vég veszedelemre jut, 's a' t. Továbbá jelenti Chasse Gen. hogy ő mindent elkövetett ugyan egy betsülettel telyes Capitulationnak nyeresére: de nem lehetett.

Megértvén a' Hollandiai Király, miben legyen Antverpia fellegrának állapotja, nemtsak helybe hagyta a' Capitulatiot, hanem telyes megelégedésének jeléül az emberkedve vitézkedett Chasse Gen. magaviseletével, levette ön maga nyakából a' Wilhelm Kir. Katonai Rend gyémántokkal kirakott nagy Kereszjét, 's azt küldötte el Chasse Generálnak, tetteit magasztaló írás mellett. Ugyan ezen írásnak végén nyilván kitétetik, hogy a' Király Lilló és Lífken hők erősegeinek által adásában, 's azok által a' fellegrárba esett őrizetnek kiterelésében teljességgel meg nem egyez.

Minckutánna a' fellegrárból az őrizet kitakarodot és a' vár környéke-sík-ján a' Frantziák előtt fegyvereit lerakta, ismét vissza ment a' várba, mint fogoly. Gerard Marsall és a' két Kir. Hertzeg bemenvén a' fellegrárba először is Chasse Generált látogatták meg, a' ki tíz hónap óta betegeskedik. Az öreg 72 esztendő beteg vitéz tsak annyit tehetett, hogy katonai formaruháját magára vette. — Az őrizet 800 embert vesztett holtakban és megsebesítettékben.

MAGYAR ORSZÁG.

Méltóságos Mérey Sándor Úr Personális Ó Nagyságának Beszéde, mellyel a' Tekintetes Karok és Rendek Országos Üléseit megnyitotta itt következik. Tekintetes Karok és Rendek!
Édes Hazánknak negyven eszten-

dőknél tovább tartott küzdései után, felvirradt ime azon boldog időnek hajnala, mellyet várva várt Honunk, hogy egy bölts, jámbor és nagy lelkű Fejedelemnek atyai vezérlése alatt törvényesen egybegyűlvén, sok Századok' viszontagságai között épen tartott ősi alkotmányunknak talpköveihez buzgó szeretettel ragaszkodván, ügyes szorgalommal figyelmezzünk a' Jelenkor' sürgető kívánásaira, és bátor elszánással száljunk szembe a' Jövendőség rémítő fenyegetésével, — hogy gondos Elődöink' biztos nyomdokin ügetvén, közigazgatásunk' éveti fogyatkozásait tzelirányos intézetek által pótoljuk, — hogy az isteni adomány a' magásra hatott józan elme sugallásainak szentelven figyelmünket, nemzeti boldogságunkat eszközteni induljunk, midőn halhatatlan nevű Urunk' Királyunk' jámbor szándéka olly világos és biztos szövétneket nyújt a' homályos ösvényre, hogy kezet fogván a' sudamló időnek javallatival, gyors igyekezettel váltsuk ki késedelmünket, és nem a' széles Világ tökéletlenségeit — hanem önnön hiányosságinkat vévén szemügyre, ott javítsunk, a' hol érezzük a' megrögzött nyavalyát.

Ezen terebélyes pályát tárta ki előttünk, — ezen magas tárgyat függeszté előnkbe felséges Urunk kegyelmes Idéző-Levele. — nemzeti szíves óhajtsinknak kegyes magyarázója. — Ez azon magas feladás, a' mellynek megfejtésére hívta meg a' Tekintetes Karokat és Rendeket a' nemzeti közbizodalom. — De egyszer'smind azon terméke a' változásokkal bujálkodó időnek, a' mellyből még most is véres kezelddel irják sok népek a' legtisztább vetemény mellett is olly szaporán tsirádzó kártekonny gyomot.

De sokkal böltsbben állallátják a' Tekintetes Karok és Rendek, sokkal

mélyebben érzik helyheztesítésünknek érdemét, sem hogy ezt az én fejtegetésem bővebben világosíthatná. Szükségtelen tehát ingerlenem mindenek előtt azon buzgó háladatosságot, mellyel felséges koronás Királyunkhoz tartozunk, a' ki hiv népeinek a' változó szerentse kotzkáján ferdult majd boldog, majd sanyarú sorsában atyai szeretettel osztozván, negyvenkét évvel előtt szerzett, de a' közben jött világrendítő esetek által zsengejében elfojtott hagyományját jeles Atyáinknak polgári boldogságunk' eszközévé tenni olly annyira siet, hogy alig nyugodt meg valamennyire a' közelebbi mult esztendő lefolyta alatt Hazánkat pusztító vesztélyek és éktelelések által ostromlott elménk — alig hártázott be megsebedt atyai szíve, — már is előre bortsajtott felszollítások után egybe gyűjti szeretett hiv Nemzetének Képviseleit, hogy a' költsönös bizodalom által egyesülve, a' törvény ösvényén kezeselje buzgó törekedésinknek sikerét, és ez által negyven évig reánk árasztott jótéteményei után a' legditsőségesebb gyarapítója lévén nemzeti erőnknek, még hamvaiban is áldással kövesse nagy nevét, az isteni alkotmány deli reméltje — a' Magyar!

Szükségtelen továbbá említenem azon temérdek nagy várakozásokat és dús reménységeket, mellyekkel teliden eltelve van édes Honunk; — tőlünk követi szegény Adózó Népünk súlyos terheinek enyhítését; — tőlünk kívánja kívánva Hazánknak minden Lakosa, de még más velünk szövetkező Népek is hosszszas, tekervényes, költséges törvénykezésink hiányosságainak az Igazság égbe kiáltó kívánatjához alkalmaztatását; — tőlünk kéri a' nemzeti iparkodás jutalmának és gyarapodásának felsegellését; — tőlünk kívánja a' belső és külső bátorság biztosabb vé-

delmét; — tőlünk esdeklük a' Haza, a' közigazgatás törvényeink' elégtelensége miatt, gyakor visszaéléselkel megfertőztetett ágazatjaiban a' Század miveltségéhez erányzott hathatós intézetekért; — egy szóval: hogy rendszeres Munkáinknak tzeljút kifejezzem, tőlünk várja a' polgári Szövetség — alap szerkezetetésének rendítése nélkül — bővebb tökéletesítését. Itt az idő Tekintetes Karok és Rendek! megvan, hála a' Magyarok' Istenének, bennünk a' tehetség, tsak éljünk mind a' kettővel vesztegetés nélkül.

De ha ezen magas feladást, melly egy új Századot szülhet évi könyveinkben, és a' mult időt a' jövendővel szelid közbenvetéssel öszveeggyeztetetheti — ha buzgó óhajtasinknak bokros örvenjét méltó figyelemmel tekintjük, — mellette azomban vizsgáló szemeket fordítunk vissza az előttünk lefolyt fél század majd borzasztó történeteire, majd ámulásra méltó előmeneteleire, — ha ez alatt tsendes iparkodással bőven kifejlett nemzetiségünkre nézünk, — ha végre az erőszakot a' jámbor útasítással, és mindegyiknek gyümölteit bírálva öszve erányzunk, — ha őszinteséggel hódolunk mások kárán szerzett mindennapi tapasztalásunknak, hogy tehetős körünknek rémitő villongásai többnyire a' kíméletlen újításoknak a' megátalkodott régiségekkel fennálló küszködéséből eredyén, ott tsillapottak leginkább szerentsés közértelemre, a' hol mind a' kettő ellenére seljebb hatott a' réginak az újba törvényes és rendes úton, — 's tsupán a' szükséghez alkalmaztatott általszállítása, a' hol az elmúlt időknek állapotja a' jelenkor' kívánatjaival és a' Jövendőség bővebb kifejtésére vezérlo tehetség' előkészítésével egybe kaptsolva, bátor, de ki mért lépésekkel és engedékeny mértékletességgel halkal halad a' közigazga-

tás; — ha mind ezekre ügyelünk Tekintetes Karok és Rendek, valóban nem kételkedhetünk, hogy valamint az élő természetben tartósabb az, a' mi lassan terem és érik, úgy az emberi elme termékeiben is mulandóbb és vesztékenyebb a' hirtelen szülemény, — az erőltetett változás pedig önnön magában hordozza az emésztés magvát, 's legbiztosabb azon intézés, ha a' jelenidő szülőttje — a' jövő pedig unokája lehet a' hajdani kornak.

Illy jeles környülményekben, — illy felséges tárgyaknak elhatározásában, — melly nagy tekintetű kötelességünk, — melly fényes hivatalunk, a' különböző vélemények között ütközés nélkül úgy eljárni, hogy a' Király és a' Haza, — melly kettőnek egyesült ereje teszi a' közboldogságot — Igazainak tsonkulása nélkül, mind egyik, mind a' másik méltó várakozásának tökéletesen megfeleljünk, — melly bajos a' józan rend szerint külön foglalt, de gyakorta egymásra hivatkozó munkákban tömlekbe nem jutni, — melly kényes foglalatosság úgy egyengetni, módosítani, tsinosítani az ő szerzeményt, hogy töredékek ne maradjanak kezeink között, tudva van, a' Tekintetes Karok és Rendek előtt.

Azomban, bár melly nehézségek tornyozzák magokat előnkbe, nem aggodom, — hanem buzgó szívvel örvendek édes Hazánk sorsán, midőn lelkes Hazámfiainak ezen választott színét, országos tanátskozásink végett, egybegyülve szerentsém van látni, — midőn ditső Honunk nagy férjfiainak vidám homlokain a' polgári érdem koszorúját már most is virítani szemlélem, — midőn illy erős Oszlopok helyhezfettett Felsőges Urunknak királyi bizodalma, — a' kik között fennállani, vagy tsüggeni, hasonló ditsőség! — midőn a' közjónak olly hathatos Szoszöllői ül-

nek körülöttem, a' kik nemes büszkeséggel vágyódnak a' késő maradék örökös hálájára, 's a' kik századokra ismét megalapítják azon világ szerte esmérletes közvéleményt: hogy minden nagy és felséges Szerzetekben, és tantoríthatatlan hívségében tsak magyar a' Magyar.

Midőn ezen telyes meggyőződésemből eredett forró Hazaszeretettel telyes szívemnek ömlőéseit bizodalmas őszinteséggel a' Tekintetes Karok és Rendek betses kebelökbe szállítom, ám vádoltassam a' hiúság vétkével, mivel hogy nem lehet a' legmagasabb megtiszteltetésnek nem tartani, az illy fényes országos Tanáts' törvényes vezérlését. — Örömet megvallom Tekintetes Karok és Rendek! hogy valamint életem gyenge tehetségét Királyomnak és Hazámnak szenteltem: úgy ezen a' helyen találandom felesleg jutalmát igyekezelimnek, ha mind kettőjöknek megelégedések boldogítja éltém' hátra lévő napjait.

En, Tekintetes Karok és Rendek! a' Tekintetes Karoknak és Rendeknek bőlts tanátsokban és kegyes bizodalombokban keresvén tisztem súlyjainak enyhülését — esédezem: méltóztassanak mind a' kettővel erőtlenségemet felsegélteni, — azon édes kötelekkel, mellyekkel a' Hazához szorúunk, egybe kaptsolva, engemet is — mélyen tisztelő hazafitársokat — atyafiságos és barátságos indulattal megbetsülhetetlen szívességökbe fogadni. — Közös a' Sorsunk — közös Nyereségünk — közös Vesztésünk — mert közös a' Hazám Java; — tsak a' költsönös egyetértés — a' színlést nem esmerő egyenesség — tsak az egy szívvel 's lélekkel való munkálódás vezérelhet a' reménylett szerentse révpartjába; — tsak ezek által erősíthetjük a' királyi Szék' hatalmát — a' Nemzet erejét — tartós állapotunk zalogait. — Veres betűkkel van-

nak feljegyezve évi könyveinkbe a' meghasonlásnak keserű gyümöltei. — Uram! távoztasd tőlünk e' gonoszt, és adjad, hogy egybefogott kezekkel vezessük egymást a' bajos, de ditsőséges ösvényen! — Éljen a' Király! Éljen a' Haza! —

Maros Vásárhely. A' közelebb el enyészett 1832-dik esztendő Decem-ber hónapja 19-kén a' Theológiának ritka épületes közkedvességű Tanítóját 's több évekig volt érdemes Paedagogarchaját és Rectorát vesztette el a' Maros Vásárhelyi Kollégium Alsó Csernátoni T. Molnár Sámuel Urban, — a' már csak néhai, született 1817-ben Novem-ber 15-ő napján; tanulását a' MVásárhelyi Kollégiumba kezdette, 's különös bé látó alapos észszel egész végig minden tudományokat a' legnagyobb ditsérettel tanulván, ott szerzett szép es-mereteit külső Országokon öregbítve, ugyan oda gazdagon adta vissza — mint egy azon földre melly fel nevelte gyü-möltei ágaival vissza hajlott előfa — 1817-ben Novemben 22 én foglalá el szép világosság 's érdem környékezte Professori székét, 's fájdalom! már el költözött: azon minden világosság Ere-deti kútfejéhez mellynek sugárait ezen földi setét Kamarában mutogatta, — pályája közepéről bár, az élet koszo-rújával ment ő oda, 's meghartzolva a' maga részét már boldog — tsendes nyugalom porainak is!!!

A' Pesti Magyar Kir. Universitás-ban az 1831/2 oskolai esztendő foly-tában doctori rangra emeltettek: a' Theológiából Purgstaller József és Csotkó Elek Urak; a' Törvénytudományból Dimitrevics György, Ügy-

véd, Jellassich Eduard Ügyvéd László György Kir. Táblai hites Jegyző, Ste-phanyák Ferentz Ügyvéd, Karp Ágoston Kir. Táblai hites Jegyző; a z Egy-házi Törvényekből: Masskovich Mihály, Gróf Zichy Dominik, és Hup-ka Ferentz Urak; az Orvosi Tudom-ányból: Erős László, Austerliczer Simon, Kovácsi János; Gerber Leo-pold, Jácz Aloiz, Petrovics Basil, Adels-berg Emanuel, Sadler Mihály, Rupp János, Lovász Imre, Braidsver Benjá-min, Holländer, Pollák, Pantelin-Novák, Moskovicz, Horner, Kapu La-jos, Horvicz, Müller, Zomborcsevics, Cajus, Lenk, Oesterreicher, Linzbauer, Deván, Ströbl, Hauser, Hirtling, Szkal-la, Veisz, Goldschmidt, Vaszi, Kmet-hy, Krakoviczer, Pásztoy, Stähly, Schu-berth, Krammer, Rosenthál, Vanczás, Lindenmayr, Duchon, Mlinarich, Her-ri, Altschul, Vajnócz, Plosz, és Var-ga Urak; a' Seborvosi tudom-ányból: Vaszi Pál; a' Philoso-phiából Kutrovics Antal, Schuster Károly, Gesztesy László, Steinbach Fe-rentz, Neumann József, Farkas József, Hegedüsevics Jabab Urak; Seborvosi mesterek lettek 19-en; Patikárosok 31-en; Bába mesterek 4-en; Szemorvoslási mes-terek 4-en; Seborvosok 's egyszersmind Bábáskodók 66-an; Bábák 92-en; Föld-mérők 20-an.

(Kir. Kamarai híradás.)
 Ö Ts. Kir. Felsege a' Selmetzen meg-űrült Bánya Kam. Seborvosi hivatalra Werzely József eddig Kőrmöczön volt Bánya Kam. Seborvost kinevezni; — Corzár 's Avendano János Iglói só-perceptort huzomos hív szolgálatiért egész fizetéssel nyugalmazni méltóz-tatott.

Szerkesztető és Kiadó Márton József, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes H. a. y. k. u. l. A. n. t. a. l. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)